

NR. 28409 / 30. 12. 2014

29.XII
Se va publica

PROIECT

**PRIVIND PRINCIPALELE OBIECTIVE CE VOR FI URMĂRITE ÎN
CALITATE DE**

PREȘEDINTE

AL

CONSILIULUI SUPERIOR

AL MAGISTRATURII

Judecător Badea Marius Tudose

Membru al Consiliului Superior al Magistraturii

Consideratii preliminare

Consiliul Superior al Magistraturii, parte a autorității judecătorești are un dublu rol – acela de garant al independenței și de administrator-manager al sistemului de justiție român.

Organizarea mandatului membrilor Consiliului, într-un format colegial, pe o perioadă de 6 ani, este o premisă importantă în consolidarea ca echipă și în structurarea unor strategii serioase, aplicate, de interes pentru sistem și societate, cu posibilitatea încadrării acestora în interiorul celor 6 ani de mandat.

La finele a 4 ani din mandatul actualului Consiliu, constatăm că o serie de proiecte propuse prin proiectele manageriale ale membrilor ce au deținut conducerea anuală a Consiliului au fost finalizate, altele au fost abandonate, iar altele sunt în curs de derulare.

Istoria a dovedit că proiecția în timp a unor acțiuni, precum și efectele sau consecințele acestora nu sunt, neapărat, asociate persoanelor sau funcțiilor, cât instituțiilor. Cu atât mai mult, societatea, sistemul judiciar se raportează și are așteptări de la instituții, nicidcum de la persoanele care, vremelnic, ocupă o funcție de conducere.

Gradul de identificare a unui conducerător cu instituția este decisivă în succesul sau insuccesul amânduroră.

În forma actuală, Consiliul Superior al Magistraturii a perseverat în maturizarea sa instituțională, fie de voie, fie de nevoie. Cu toate că, aparent, poziția justiției - de „putere în stat“ – poate fi apreciată ca una de maximă importanță, protejată prin însăși legea fundamentală, evenimentele ultimilor ani au dovedit că - deși se prezumă – independența justiției trebuie și dovedită. Efectivitatea și consistența acestui concept presupune materializare concretă, actuală și pertinentă, cu valoare de ceritudine, atât pentru societate, cât și pentru sistemul judiciar.

În acest context, Consiliul Superior al Magistraturii are o misiune perpetuă de a

manifestă vigilență și reacție rapidă la orice fel de ingerințe, derapaje, influențe, manipulări ori diversiuni, fie că e vorba de jocuri de putere, interese de moment sau de grup, externe sau interne sistemului judiciar.

Fundamentul unei justiții autentic independente este dat nu numai de creația legislativă, ci, mai ales, de modul în care această creație este transferată din zona conceptuală în cea a realității efective, imediate și palpabile.

Fără calitate umană, perseverență, responsabilitate și pragmatism se poate construi, dar nu durează nimic, mai ales în justiție. Iar Consiliul este dator să garanteze că aceste valori se regăsesc, în primul rând, la nivel de individ - prin dezvoltarea unor proceduri riguroase și aplicate de selecție, formare și promovare a magistraților dar, și prin sancționarea cu fermitate a abaterilor deontologice și disciplinare. Calitatea și gradul de pregătire profesională a resurselor umane este determinantă în realizarea oricărui scop instituțional.

Astăzi, mai mult ca oricând, este nevoie de un sistem judiciar modern, eficient și transparent, ceea ce implică atât îmbunătățirea cadrului normativ și instituțional aferent, cât și implementarea unor standarde de management care să ofere calitate actului de justiție.

În ultimii ani, procesul de modernizare a sistemului judiciar a înregistrat progrese măsurabile, mai ales prin intrarea în vigoare a celor patru coduri, aspect recunoscut, de altfel, în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare instituit de Comisia Europeană. Cu toate aceste realizări, sistemul judiciar trebuie să răspundă, în continuare, unor importante și sensibile provocări generate de schimbările la nivel legislativ și de asigurarea resurselor necesare aplicării acestora.¹

De aceea – făcând, în același timp, și o evaluare retrospectivă a activității actualului Consiliu, activitatea din anul 2014, rapoartele anterioare privind starea justiției elaborate de CSM, studiile de impact, documentele cu caracter strategic aprobată de Consiliu (Strategia Națională Anticorupție –SNA, Memorandumul privind pregătirea sistemului judiciar pentru intrarea în vigoare a noilor coduri), analizele instituționale interne și externe, în special rapoartele Băncii Mondiale și ale Comisiei Europene - și apreciind că au înțeles unele din obiectivele anterioare – propun următoarele:

¹ Raportul MCV din 18 iulie 2012

PRIORITĂȚI ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII, PENTRU ANUL 2015 :

I. Consolidarea instituțională a autorității judecătorești, prin:

1. Întărirea cadrului legislativ aferent sistemului judiciar cu respectarea actualității principiilor și predictibilității normelor.

a. Sub acest aspect, se impune reluarea și intensificarea demersurilor necesare inițierii, de către ministrul justiției, a procedurilor de modificare legislativă în legătură cu propunerile formulate de Consiliu în perioada 2011-2014 sau cele impuse prin decizii ale Curții Constituționale, precum și reevaluarea, în termeni de actualitate, a legilor justiției (Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legea nr. 304/2004 privind organizarea sistemului judiciar și Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii) precum și a Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate din instanțe și parchete în vederea propunerii de noi modificări legislative care să asigure, atât nevoia de acuratețe și predictibilitate, cât și punerea în acord cu realitățile din sistem. Propunerile trebuie să urmărească îmbunătățirea statutului magistraților și grefierilor, a modalităților de recrutare, evaluare și promovare a judecătorilor și procurorilor, dar și delimitarea clară a atribuțiilor în cadrul instituțiilor sistemului judiciar, inclusiv a celor administrative.

De asemenea, consider că o prioritate a anului 2015 este și colectarea, analiza și promovarea propunerilor formulate de instanțe și parchete, celelalte instituții ale sistemului judiciar, pentru adaptarea unor prevederi ale noilor coduri la realitățile și necesitățile rezultate din aplicarea lor practică. În acest sens, voi urmări consolidarea colaborării inter-instituționale, în cadrul căreia Consiliului Superior al Magistraturii îi revine și rolul de catalizator al dialogului între profesioniștii sistemului și Ministerul Justiției, în cadrul Grupului de lucru pentru implementarea codurilor, precum și în cadrul mai larg oferit de Grupul de lucru inter-instituțional pentru accelerarea implementării obiectivelor de

referință prevăzute în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare .

În subsidiar, am în vedere modificarea, sistematizarea și republicarea actelor normative secundare prevăzute de art. 64 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 106 din Legea nr. 303/2004, privind organizarea judiciară, republicată dar și art. 94 alin 2 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate, în scopul punerii în concordanță cu textele legislației primare și secundare care au suferit de-a lungul timpului unele modificări sau completări, precum și în scopul ordonării și creșterii acurateței textelor propriu-zise.

b. Deși este consacrată în art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, rămâne, în continuare, o provocare de maximă urgență și importanță trecerea atribuțiilor Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor la Înalta Curte de Casație și Justiție, dar și introducerea asigurării profesionale a magistraților. Cauzele amânării punerii în practică a acestor prevederi legale sunt multiple, poate obiective, dar nu pot constitui o scuză perpetuă, ci o motivație în a găsi soluții în sensul punerii în acord cu legea, cât mai urgent. În acest sens, îmi propun să antrenăm în discuție atât conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și reprezentanți ai Ministerului Justiției pentru dimensionarea și asigurarea suportului logistic necesar realizării în condiții de realism a acestui proiect, menit să confere efectivitate și eficiență principiului independenței justiției, să permită dimensionarea și gestionarea resurselor bugetare pe baza cunoașterii intime, directe a necesarului de resurse al instanțelor și parchetelor (prin raportare/interconectare cu celelalte problematici ce ţin de managementul optim al acestora), precum și să conduce la îmbunătățirea infrastructurii fizice și redimensionarea schemelor de personal.

c. Continuarea procesului, demarat în 2011, de raționalizare a instanțelor și parchetelor prin redesenarea hărții administrative judiciare, în vederea eficientizării și creșterii calității actului de justiție, fie prin rearondare administrativ judiciară (acolo unde este posibil acest lucru) de localități din raza de competență teritorială a unor instanțe și parchete în raza de competență teritorială a unor instanțe și parchete mai puțin aglomerate, fie prin desființarea de instanțe și parchete. Apreciez că activitățile desfășurate și măsurile adoptate în 2011, precum și avizul dat de Plenul CSM, prin Hot. nr. 548/2013,

pentru desființarea și/sau rearondarea unui număr de 30 de instanțe și parchete reprezintă doar o etapă a unui proces care trebuie continuat și dimensionat cu realism. Insist pentru actualitatea acestui proiect și din perspectiva constanței cu care Comisia Europeană a recomandat restructurarea instanțelor și parchetelor, precum și refacerea echilibrului dintre numărul de angajați și volumul de muncă, ca elemente fundamentale ale reformei sistemului judiciar din România.

2. Consolidarea instituțională a Consiliului Superior al Magistraturii și a instituțiilor coordonate, în acord cu prioritățile imediate, dar și cu obiectivele asumate de România, pe plan european² prin:

a. Dezvoltarea capacității instituționale a Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri, prin promovarea unui management strategic, abordarea problemelor în mod coordonat și utilizarea optimă a resurselor disponibile dar, mai ales, prin dezvoltarea unei culturi organizaționale orientate spre acțiuni de tip rezultat. Deși au fost făcuți pași importanți în personalizarea și creșterea componentei practice a procesului de formare a auditorilor de justiție, consider că metodele didactice trebuie continuu adaptate, atât specificului cât și realității profesiei de judecător sau procuror. Apreciez că rolul fundamental al Institutului Național al Magistraturii nu este, neapărat, formarea științifică avansată (aceasta este, în opinia mea, o atitudine preponderent volitională personală, individuală) ci, mai ales, antrenarea auditorilor pentru a face față realităților și provocărilor umane din perspectiva eticii profesionale și a raportului legalitate - echitate ce trebuie calibrat în activitățile specifice profesiei de magistrat. Dacă suportul legalității este unul independent voinței magistratului, echitatea este în strânsă dependență de conștiința și, mai ales, vocația acestuia. Marea provocare a INM este, în opinia mea, aceea de a selecta formatori capabili să dezvolte și să valorifice metode de formare care să substituie cât mai efectiv lipsa de experiență profesională și, de ce nu, chiar, lipsa experienței de viață a auditorilor de justiție, pentru a da eficiență conceptului de „lecții învățate“ la nivel de conștiință, nu la nivel de coduri de legi. INM trebuie să formeze, în primul rând, atitudini, și apoi, aptitudini.

² Aceasta reprezintă o recomandare prioritară formulată în raportul intitulat „Analiza funcțională a sistemului judiciar român”, realizat de experții Băncii Mondiale, în cadrul unui proiect finanțat cu fonduri europene, derulat în perioada 2012- 2013. Rapoartele MCV din ultimii doi ani subliniază, de asemenea, utilitatea preluării principalelor recomandări ale acestui raport.

Un alt obiectiv important al formării profesionale este acela al dezvoltării unei culturi a echipei magistrat-grefier și, în acest sens, atât INM, cât și SNG trebuie să intensifice cooperarea prin programe de formare comune, mixte, care să permită proiectarea și chiar simularea de activități în format echipă.

b. Susținerea consolidării independenței Inspecției Judiciare, ca premisă esențială în asigurarea efectivă și eficientă a rolului Consiliului, de garant al independenței justiției, iar în acest context:

- identificarea, reglementarea și valorificarea unei căi efective de sancționare a încălcărilor sau atingerilor aduse independenței, imparțialității și reputației magistraților, constataate prin hotărâri ale Plenului CSM. Istoria recentă a justiției române a dovedit că mecanismele reglementate de apărare a acestor principii au o eficiență relativă și un diminuat efect persuasiv. Sancțiunea morală, fie aceasta și publică este ușor tolerată și repede uitată atât de actant, cât și de societate, iar recidivele sunt la ordinea zilei. În acest context, consider că se impune reluarea unor analize și dezbatere pe această temă, inclusiv într-un cadru extins, CSM – Inspecția Judiciară - sistem judiciar - societate civilă - instituții de presă, astfel încât să putem genera un mecanism de apărare eficient și efectiv.
- analiza aprofundată a acțiunilor disciplinare deduse în fața secțiilor CSM și aplicarea cu fermitate a soluțiilor de sancționare. Cel puțin din statistica grefei Secțiilor CSM în materie disciplinară, se constată o creștere semnificativă, în anul 2014 față de anii anteriori, a numărului de acțiuni disciplinare admise. Aceeași statistică relevă faptul că unele sancțiuni aplicate de secții au fost înăsprite prin deciziile pronunțate de ÎCCJ la recursurile promovate împotriva hotărârilor de sancționare. Consider că stă în puterea membrilor CSM atât analiza, cât și concluzia referitoare la cauzele și efectele de sistem - și nu numai - a proliferării unor astfel de situații.

c. Întărirea cooperării cu celelalte instituții ale statului, valorificând cadrul legal în vigoare, bunele practici și bunele intenții, într-un demers conjugat și democratic de susținere, coordonare și concertare în vederea îndeplinirii

obiectivelor instituționale. Nu întâmplător Constituția României a încadrat statul într-un sistem de puteri reprezentate prin instituții, prevăzute cu atribuții și competențe. Nu întâmplător justiția a fost consacrată ca independentă, dar, atenție, nu singură. Constituția proclamă principiile separației și echilibrului puterilor, nu al independenței acestora. Consider că șansa autentică a unui stat de drept stă - pe lângă o legislație puternică și buna funcționare a instituțiilor - în buna cooperare a acestora. Vă propun să ne asumăm - lăsând în plan secundar orgoliile instituționale sau personale - întărirea dialogului și colaborării cu toate instituțiile statului, implicarea responsabilă și serioasă nu numai în proiectele ce vizează justiția, dar și în cele conexe sau subsecvente acesteia (valorificând, spre exemplu, în relația cu puterea legislativă, expertiza de specialitate prin critică pro-activă, nu reactivă), prin parteneriate deschise, flexibile, programatice și pragmatice cu profesiile organizate în mod autonom și cu societatea civilă, precum și implicarea acestora în procesul de modernizare a sistemului judiciar.

d. Consolidarea integrității sistemului judiciar, atât în ansamblu, cât și la nivel individual, prin creșterea transparenței, dezvoltarea unei culturi a integrității prin formarea inițială și continuă în acest domeniu, promovarea standardelor etice profesionale.

În legătură cu acest obiectiv, cuprins, de altfel, și în „Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020“, îmi propun să facem o dezvoltare suplimentară, având în vedere realitățile din sistem, și anume, gândirea și elaborarea unui Cod de etică pentru magistrați. Cred că este absolut necesar să insistăm, și în acest mod, în construirea profesiei și carierei magistraților prin raportare la un set de norme morale, nu numai deontologice, pentru că fără repere morale nu putem vorbi de o deontologie autentică și fără deontologie nu există profesionalism.

II. Consolidarea componentei de „cooperare“ din cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare instituit de Comisia Europeană, și deplasarea „centrului de greutate“ dinspre „verificare“ către „cooperare“.

Este necesară consolidarea atitudinii pro-active a CSM și a instituțiilor sistemului judiciar român în dialogul cu instituțiile europene, prin prezentarea progreselor

reale, semnificative, raportate la cele patru benchmark-uri. Componenta de „cooperare“ trebuie să se afirme ca prioritară, lăsând în plan secund aspectele de „verificare“.

Realitățile percepute direct de sistem și profesioniști, dar și regăsite în rapoartele de evaluare recente, confirmă consumarea istorică a unor etape și poziționarea fermă și ireversibilă a sistemului judiciar pe poziții de egalitate de standarde, principii și acțiuni cu celelalte sisteme judiciare europene.

Calibrarea relației sistemului judiciar român cu Mecanismul instituit de Comisia Europeană în termeni de parteneriat este reclamată nu numai de durata relativ mare a perioadei de monitorizare, cât mai ales de evoluțiile constatate în rapoartele Comisiei. Epoca pionieratului a fost depășită odată cu progresele înregistrate, cu maturizarea instituțională a sistemului judiciar și cu exersarea unei justiții unitare și efective.

În acest context; „Strategia de dezvoltarea a sistemului judiciar 2015-2020“,³ avizată de Plenul CSM, în decembrie 2014, valorificând și propunerile Consiliului, îndeosebi cele referitoare la investițiile în justiție, infrastructura fizică a instanțelor și asigurarea profesională a magistraților, conține obiective strategice coerente și oportune, ce valorifică atât recomandările instituțiilor de monitorizare internaționale, dar și documente programatice sectoriale ale Consiliului Superior al Magistraturii în materia resurselor umane și în materia integrității.

În același timp, CSM va trebui să-și afirme poziția și contribuția la noile mecanisme de monitorizare instituite de Comisia Europeană, în ultimul timp, pentru toate statele membre. Spre exemplu, în ceea ce privește evaluarea eforturilor anticorupție în cadrul Uniunii Europene și a politicilor de prevenire și combatere a corupției (astfel cum au fost reliefate în primul raport de acest fel, dat publicitatii anul trecut), în corelație, desigur, cu principalele aspecte de competență CSM, a instanțelor și parchetelor, cuprinse în Strategia Națională Anticorupție (SNA). În acest sens, participarea activă la platforma SNA, dedicată instituțiilor sistemului judiciar trebuie să rămână o prioritate pe agenda Consiliului.

Reprezintă, de asemenea, o prioritate, raportarea activității CSM și a sistemului

³ Raportul MCV din 22 ianuarie 2014, menționează în notă pozitivă procesul de elaborare al Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar.

judiciar român, în termeni de eficiență (colectarea adecvată a informațiilor și datelor statistice și utilizarea lor cu prioritate în fundamentarea politicilor publice, în definirea și implementarea unor indicatori de calitate a activității instanțelor și alocarea resurselor în corelație cu acești indicatori), în cadrul oferit de unele inițiative recente ale Comisiei Europene. Avem în vedere, spre exemplu, instrumentul util de analiză și schimb de bune practici oferit de EU Justice Scoreboard (2013, 2014)⁴.

În fine, am în vedere, în continuare, valorificarea în cadrul comisiilor de lucru ale CSM, a datelor și analizelor extrem de utile, oferite de inițiativele, deja „clasice“ ale Consiliului Europei, prin comitetele sale, precum CEPEJ, GRECO, Moneyval etc. În acest context, va fi susținută participarea magistraților români, în calitate de experți sau invitați, la comitetele de experți, grupurile de lucru și reuniunile tematice ale Consiliului Europei și ale instituțiilor Uniunii Europene..

În susbsidiar, implicarea activă a Consiliului Superior al Magistraturii în activitățile și proiectele Rețelei Europene a Consiliilor Judiciare validează recunoașterea și consacrarea unui parteneriat instituțional european care merită consolidat în viitor și extins prin proiecte integratoare nu numai la nivel de consilii judiciare, ci și la nivel de sisteme judiciare.

Nu în ultimul rând, este important de subliniat că sistemul judiciar român a devenit eligibil pentru a obține finanțare prin fonduri structurale europene, în cadrul exercițiului financiar 2015-2020. Accesarea pe scară largă a fondurilor structurale și utilizarea adecvată a acestora poate fi folosită, cu succes, pentru creșterea eficienței activității sistemului judiciar și, în acest sens, îmi propun consolidarea echipei inter-departamentale din cadrul aparatului tehnic al CSM, dedicate implementării programelor deja existente, prin asigurarea participării la cursurile și programele de formare profesională pentru accesare de fonduri europene, la reuniunile pe plan național și european, precum și colaborarea permanentă cu principalele instituții care au responsabilități în acest domeniu (Ministerul Justiției, Ministerul Fondurilor Europene, Comisia Europeană).

⁴ Justice Scoreboard analizează măsurile adoptate de statele membre, de interes pentru sistemul judiciar român, în egală măsură, și care pot fundamenta deciziile strategice ale CSM (și a altor decidenți) fie că este vorba de măsuri de tip „operațional“, precum modernizarea managementului instanțelor, utilizarea extinsă a tehnologiei informației (instrumente electronice de lucru, gestiune a dosarelor etc), sprijinirea , în continuare, a metodelor alternative de soluționare a litigiilor

III. Creșterea transparenței actului de justiție și a capacitatei de comunicare a sistemului judiciar și a Consiliului, prin valorificarea practică, efectivă și nediscriminatorie a legislației în vigoare și a normelor secundare prevăzute de regulamente și hotărâri ale Plenului CSM

Cultura organizațională orientată spre transparență și comunicare trebuie susținută, dincolo de reglementările în vigoare privind dreptul la informare sau petiționare, ori dreptul justițialului de a avea acces la actele din instanțe în timp util, de mecanisme de formare individuală și colectivă bazate pe corectitudine, promptitudine, atașament instituțional și bună-credință.

Consider că sistemul judiciar, în ansamblul său și, în particular, Consiliul Superior al Magistraturii, au făcut pași importanți în sensul apropierea conceptului de comunicare instituțională nu ca pe o opțiune, ci ca pe o necesitate. În acest sens, eforturile de îndrumare, reglementare și proiectare a unei interfețe transparente și a unei comunicări deschise și efective sunt evidente, însă nu suficiente, sau, mai precis, nu suficient de bine înțelese și asumate la nivelul unor instanțe și parchete și, uneori, nici la nivelul Consiliului.

Un instrument extrem de util în asigurarea transparenței instituționale, dar insuficient valorificat de instituțiile din sistemul judiciar, inclusiv de Consiliu este dat de tehnologia IT, prin paginile oficiale de internet asociate acestora. Publicarea hotărârilor Consiliului în format electronic este o facilitate reală, atât pentru public cât și pentru sistem, în măsura în care acestea sunt sistematizate în modalități actualizate și rapid de accesat. În acest context, am în vedere demararea unui proiect de revigorare a paginii oficiale de internet a CSM care să vizeze, în principal, redefinirea domeniilor, a modalităților de căutare și accesare a hotărârilor sectiilor și plenului CSM, dar și o completare a câmpurilor asociate cu elemente care să evidențieze starea fiecărui document, precum și istoricul modificărilor sau completărilor.

O regulă de aur a comunicării instituționale publice este aceea a comunicării într-un singur registru, pe o singură voce, corect, consecvent, neechivoc, în legătură cu aspecte asumate instituțional, de actualitate și interes pentru public și cu respectarea legislației în vigoare. Imaginea publică se construiește prin fapte, nu prin frecvența cu care o instituție sau o persoană apare la televizor ori dă declarații presei.

Consider că, deși statutul membrului CSM este unul de demnitate publică, în interacțiunea publică, trebuie să prevaleze vocația de magistrat, excesele fiind păguboase, oricare ar fi motivația. Acestea sunt reperele și limitele în care îmi propun să promovez, prin comunicare publică, Consiliul ca instituție și justiția ca sistem.

În acest sens, pot fi avute în vedere, în continuare, recomandările formulate de RECJ, care încurajează o atitudine activă de comunicare publică a sistemelor judiciare, cu utilizarea tuturor instrumentelor tradiționale și moderne, dar instituțional (prin intermediul purtătorului de cuvânt, al paginilor web și al instrumentelor social media) și, mai puțin (în circumstanțe bine determinate), la nivel individual, tocmai pentru a proteja imaginea și conduită generală a magistratului.

#

Asimilând mandatul de un an al președintelui CSM unei etape, acestea sunt obiectivele de etapă, pentru anul 2015, în care cred și pe care mi le asum.

În măsura în care, votul exprimat de membrii CSM, în data de 6 ianuarie 2015, va reflecta susținerea Plenului CSM, avem marea responsabilitate a înțelepciunii și determinării de a transforma aceste obiective în realități și de a valida, prin asumare instituțională, importante repere de progres și modernitate ale sistemului judiciar.

Apreciez că, fără a fi exhaustivă, dar nici limitativă, această prioritizare a activității Consiliului, în 2015, este absolut necesară pentru continuarea, de o manieră vizibilă și constructivă a procesului afirmării autorității judecătoarești, prin ea însăși, ca putere autentică, dar și a procesului de modernizare a justiției române, ca justiție europeană.

Nu am găsit oportună alocarea, în acest proiect, a unui spațiu mai generos atribuțiilor curente date prin lege Consiliului sau documentelor programatice și strategice asumate sau avizate deja de Consiliu ori aflate în derulare. Acestea vizează obiective instituționale preexistente, a căror îndeplinire apreciez că trebuie urmărită cu responsabilitate și seriozitate, în conformitate cu nevoile și calendarele de activități asociate. Mă refer, în special la politicile și activitățile legate de dimensionarea și

ocuparea schemelor de personal, inclusiv auxiliar, la procedurile de promovare și evaluare a magistraților, dar și la „Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020“, cu care sunt familiarizat îndeaproape prin activitățile desfășurate în cadrul Comisiei nr. 1. – Independența și responsabilizarea justiției, eficientizarea activității acesteia și creșterea performanței judiciare, integritatea și transparența sistemului judiciar.

Consider că, în spiritul construcțiilor legislative, Consiliul Superior al Magistraturii, în componența sa actuală, și în viitorul mandat al conducerii instituției, nu trebuie să revendice, ci să își asume rolul și obiectivele firesc, cu seriozitate, determinare, profesionalism și obiectivitate.

Judecător Badea Marius Tudose
Membru al Consiliului Superior al Magistraturii

